

[Finansministeren]

Veckans Affärar i Sverige hvert år laver af økonomien i det, man kalder de 15 stærkeste økonomier, og dér er det faktisk sådan, at dansk økonomi er steget fra en elvteplads til en sjetteplads i den årlige opstilling.

En af grundene til, at vi er steget fra en elvteplads til en sjetteplads, er – og jeg citerer fra Børsen i dag: »Danmark har den laveste inflationstakt i år med 2,4 pct., og prognosen for næste år på 2,5 pct. giver også den laveste inflationstakt blandt de 15 lande.«

Man har så i øvrigt i Veckans Affärar vurderet, hvordan det går i 1992, hvis prognoserne i de forskellige lande holder, og dér bevæger vi os yderligere én plads op til en femteplads. Det vil sige, at i løbet af 2 år har Danmark – i en sammenligning, hvor man kigger på de seks vigtigste variabler i det, man selv kalder verdensmesterskabet i økonomi – altså flyttet sig fra en niendeplads til en femteplads.

Må vi ikke godt have lov at fortælle det, uden at det skal kaldes et skønmaleri? Det synes jeg egentlig godt. Men vi understreger hele tiden, at det ikke betyder, at alle problemer er løst. Arbejdsløsheden er stadig væk alt, alt for høj. Det er den af menneskelige grunde, det er den af økonomiske grunde.

Der har i dag været en lille diskussion om strammingsgraden i finanspolitikken. Det var, som om hr. Lykketoft var en lille smule ked af, at finanspolitikken var så stram. Og hr. Lykketoft har da ret i, at strammingsgraden ikke er helt så stor som i det finanslovsforslag, vi fremsatte. Vores finanslovsforslag rummede endnu flere besparelser og derfor en endnu strammere finanspolitik. Det kunne vi ikke komme igennem med.

Så refererede hr. Lykketoft rigtigt, at Socialdemokratiet havde foreslået, hvad det synes var mere reel finansiering end de engangsindtægter, som regeringen valgte at acceptere som finansieringskilde. Det vil jeg gerne bekræfte. Socialdemokratiet var sådan set villigt til at føre en endnu strammere finanspolitik end den, der kom ud af det, for Socialdemokratiet foreslog det, hr. Lykketoft kaldte et lille bidrag fra alle erhvervsaktive.

Det er også korrekt, at det sagde vi fra regeringens side nej til, fordi vi ikke ønskede, at et nyt bidrag fra lønmodtagerne skulle udhule lønmodtagernes reallønsfremgang midt i en overenskomstperiode, hvor der var lavet så

fornuftige overenskomster. Derfor må regeringen tage ansvaret for, at vores strammingsgrad i finanspolitikken blev en lille smule svagere end det, Socialdemokratiet har tilbudt. Jeg synes, det understreger, at der har været stor ansvarlighed omkring forhandlingerne, og jeg vil gerne kvittere for, at Socialdemokratiet på den måde har villet medvirke til at føre en ganske stram finanslov igennem.

Men så sagde hr. Lykketoft – og det var hr. Kim Behnke så glad for – at engangsindtægterne skulle være en lille smule luftige. Det er jeg faktisk helt og aldeles uenig i. For det første er der færre engangsindtægter i næste års finanslov end det, der har været gennemsnittet i de sidste tre finanslove. I gennemsnit har der i de sidste tre finanslove været budgetteret med 3,2 mia. kr. Næste år budgetterer vi med 3,1 mia. kr. I praksis har der i de sidste 3 år været realiseret for 3,3 mia. kr. om året, og for de 3,1 mia. kr., der nu er indbudgetteret, ligger der folketingsbeslutninger om aktiesalg vedrørende Tele Danmark, vedrørende GiroBank, vedrørende Datacentralen, vedrørende Københavns Lufthavn, og det er vores vurdering, at summen af disse beslutninger vil levere ca. de 2 mia. kr. af de 3,1 mia. kr., vi skal finde.

Det vil sige, at opgaven er beskeden. Vi skal kun finde yderligere 1,1 mia. kr. i engangsindtægter, og det var også grunden til, at regeringen accepterede det, hr. Lykketoft meget rigtigt sagde, nemlig at den del af kontoen står for regeringens egen regning og risiko. Socialdemokratiet er ikke forpligtet til at medvirke til eventuelle forslag om privatiseringer, som kommer fra regeringen. Men vi tør godt, hr. Lykketoft, løbe den risiko, fordi opgaven er så begrænset.

Der var efter hr. Svend Aukens og hr. Lykketofts ordførerindlæg en ganske lang debat på korte bemærkninger, og det var, som om der var nogle, der troede, at der var nogle i denne sal, der gik ind for bevidstløse nedskæringer. Det gør regeringen ikke. Vi går ind for strukturændringer, vi går ind for systemændringer, og jeg synes faktisk, at der i den finanslov, der nu bliver vedtaget, er sådanne strukturændringer, er sådanne systemændringer.

For så vidt angår efterlønsordningen har vi fået indført en overgangsydelse til de 55–59-årige. Vi har gjort efterlønsordningen